

Lille kanin går på kalas

När brevberaren kommer till Skogsglantan har han med sig en träbit till Lille Kanin. Det är ett inbjudningskort där det med spretiga bokstäver står: "Hurra Hurra för Tvillingarna Bäver som fyller år!"

– Jag är bjuden på kalas! Och Storebror Kanin också! utbrister Lille Kanin när han läst även på baksidan av träbiten.

- Vad roligt, säger Mamma Kanin. "När är det?"
- Redan imorgon!
- Oj, så snabbt.

Mamma Kanin ringer till Harriet Hare och frågar om även hennes pojkar blivit bjudna på Tvillingarna Bävrens kalas. Det har de. De bestämmer att deras pappa Harald Hare skall ta med sig de fyra pojkarna till kalaset. Han skall stanna där tills det är slut och sedan ta dem med hem igen. Dagen efter kommer Harald Hare, Harry Hare och Harige Hare på en stor schäferhund för att hämta upp Storebror Kanin och Lille Kanin.

– Håll i er ordentligt, den här hunden springer fort, säger Harald Hare.

Pojkarna grabbar tag med båda händerna i hundens bruna päls.

– Nu åker vi, säger Harald Hare och hunden börjar springa. Fortare och fortare går det. Han springer ut genom

Skogsglantan, in i skogen, hoppar över stenar, väjer för träd, kryper under grenar. Det går så fort att Lille Kanin har svårt att hålla i sig. Hans tassor är inte så starka eftersom han har smådjursreumatism i dem.

Harald Hare säger åt Lille Kanin och Harige Hare att luta sig mot schäferhundens hals, då kan de lättare hålla i sig, men inte heller det gör det lättare.

– Jag ramlar snart av! tjuter Harige Hare.

De får stanna hunden och Harald Hare binder fast de små sjuka djuren med ett rep så att de skall slippa använda sina tassor att hålla i sig med.

Resten av resan går bra. Storebror Kanin och Harry Hare sjunger roliga sånger.

Snart är de framme i skogstjärnen där Bävrens bor.

Tvillingarna Bäver kommer framlande till dem.

– Vi fyller år idag! säger de i mun på varandra.

– Vi vet. Grattis! säger Storebror Kanin.

– Varsågod, säger Harald Hare och överrätter en stor bukett med blommor.

Tvillingarna Bäver blir väldigt glada. Blommorna är gula och luktar gott.

Bävermamma kommer fram och hälsar. Hon tar blommorna och sätter dem på bordet i trädgården.

Lisa Lamm, Greta Get, Storkungen och Ulla Mullvad

har redan kommit. Det är roligt att träffa kompisarna med smådjursreumatism.

– Jag skall gå in i huset och laga lite mat, säger Bävermammans.

Harald Hare får hjälpa till på kalaset för Bävermammans har inte hunnit med att förbereda något eftersom hon har pratat i telefon hela förmiddagen. Det är inte ens städad på Tvillingarna Bävrs rum.

– Vi leker kull, säger en Tvilling Bäver och börjar jaga sin bror. De andra ungarna med smådjursreumatism är inte lika snabba som Tvillingarna Bäver. De har lite svårare att röra sig. Harige Hare blir snart trött och får ont i knät.

– Harry Hare, du som är frisk, gå och hämta en stol till din bror, säger hans far Harald Hare.

Harry Hare blir sur över att han måste hjälpa till när han har så roligt i leken.

Storebror Kanin följer med honom bort till bordet där stolarna står. Kanske är det fler som vill sitta?

Harry Hare sparkar till en sten av ilska.

– Alltid är det Harige Hare, säger han.

– Harige Hare måste få sitta, Harige Hare kan inte gå så långt, Harige Hare är trött och behöver vila, härmar han sina föräldrar.

Storebror Kanin kan hålla med om att visst är det lite så hemma hos honom också, att de alla måste ta hänsyn till Lille Kanin som är sjuk i smådjursreumatism.

– Men man måste ju hjälpas åt, säger han. ” Jag är glad att det inte är jag som har fått smådjursreumatism”.

– Hm, säger Harry Hare. Och så börjar han tänka på hur bra det skulle bli om han också fick bli sjuk och uppassad och alla skulle ta hänsyn till honom.

– Jag ska testa en grej, säger han.

På familjens Bävrs tomt finns en stor hög med trädstammar. Bävrrarna älskar ju att gnaga av träd. Harry Hare börjar klättra upp på högen.

– Vad gör du? undrar Storebror Kanin.

– Vänta skall du få se! Jag skall nog kunna ordna lite smådjursreumatism jag också, svarar Harry Hare. När han kommit högst upp på högen ställer han sig där och tittar ner. Han har tassarna i jämnhöjd med Storebror Kanins huvud.

– Kom ner därifrån, säger Storebror Kanin.

– Okej, svarar Harry Hare och så hoppar han rakt ut i luften.

– Aj aj, skriker han, när han kommer ner på marken och det gör ont i foten.

Tårarna sprutar ut ur hans ögon. Harald Hare och de andra djuren kommer springande.

– Vad har hänt? Harry Hare har gjort sig illa!

Med en väldig fart blir han skjutsad till Bävrrarnas sjukhus. Harald Hare är med och är väldigt orolig.

– Vad gjorde du på högen? Varför hoppade du? Var gör det ont?

Harry Hare bara gråter till svar.

På sjukhuset får han lägga sig på en stock då Doktor Bäver skall undersöka honom.

– Kan du bita? frågar Doktor Bäver och räcker fram en trädgren.

– Det är foten han har gjort illa, säger Harald Hare.

– Jasså? Vi brukar alltid ta ett bettprov först. För att se

om patienten orkar gnaga.

– Han brukar inte gnaga på trädgrenar. Han är en hare, säger Harald Hare.

– På det viset, svarar Doktor Bäver.

När Harry Hare och Harald Hare kommer tillbaka till Tvillingarna Bävrs kalas har Harry Hare foten inlindad i bandage. Han kan inte gå själv utan Harald Hare måste lyfta honom. Nu har Harry Hare fått en alldeles egen burk med piller han skall ta när han har ont.

Alla djuren tycker synd om honom. Han får en stor kram av Storkungen.

– Nu blir det väl gott med tårta? säger Bävermammans och klappar Harry Hare på kinden.

Harald Hare lyfter Harry Hare till bordet och sätter ner honom på en stol. Storebror Kanin lyfter fram en annan stol där Harry Hares fot placeras.

Bävermammans ställer fram tårtan framför Harry Hare. Det är en gräddtårta med gula blommor på.

– Jag hade ingen garnering hemma så jag tog blommorna Tvillingarna Bäver fick och la på tårtan, säger Bävermammans.

– Hurra hurra för Tvillingarna Bäver som fyller år! fortsätter Bävermammans. Hon skär upp en varsin bit tårta till dem. Därefter serverar hon Harry Hare. Han får en större bit än de andra.

De första dagarna efter att Harry Hare gjort illa sig tycker han att allt känns toppen. Han sitter i sin säng med en mjuk kudde bakom ryggen. Harriet Hare kommer så fort han ropar. Han behöver bara be om lite saft eller kakor så ordnar hon det. Hans klasskamrater kommer på besök för att se på den skadade foten. Han slipper gå till skolan och får vara hemma, det är skönt. Harige Hare kryper upp i hans säng och visar honom hur han skall göra sjukgymnastik för att foten skall bli bättre. Ibland får han äta i sängen och ibland bär Harald Hare honom till matbordet. Harige Hare tycker att det känns bra med all uppmärksamhet och all hjälp han får.

I alla fall de första dagarna. Sedan börjar han tänka att det kanske inte är så skoj ändå. Att vara hemma hela dagarna och inte kunna gå till skolan – det är inte roligt. Att inte kunna spela fotboll – det är inte roligt. Att inte kunna sätta på sig byxorna själv eller använda sina strumpor och skor – det är inte roligt.

När Storebror Kanin kommer och hälsar på honom en vecka senare har han tröttnat på att inte vara frisk och kry.

– Vilken tur att jag bara stukade foten och inte bröt den eller fick smådjursreumatism, säger han.

– Ja, verkligen, håller Storebror Kanin med.

Efter Storebror Kanins besök hos Harry Hare pratar Familjen Kanin om honom. Hur han hoppat från högen med trädstammar och gjort sig illa.

– Men varför gjorde Harry Hare så? undrar Lille Kanin.

– Man måste förstå att det inte är lätt att vara syskon till någon som är sjuk, svarar Mamma Kanin. ”Friska syskon kan känna sig bortglömda när föräldrarna måste hjälpa syskonet med smådjursreumatism”, fortsätter hon.

– Fast alla föräldrar tycker om alla sina ungar lika mycket, säger Pappa Kanin.